

mellem de forffjellige Dele af Indlandet og navnlig mellem Sjælland og det øvrige Land, og den tredie Maade, som naturligtvis vilde være den alvorligste, vilde endelig være den at angribe os med Tropper, som bleve bragte til os over Søen. Jeg troer, at dette vilde være de Hovedangrebsmaader, hvorpaa vi maatte være forberedte. Naar man nu vil tænke sig, at det Første ffete, nemlig at vor Communication med Udlandet blev affaaeren, da vilde dette jo nærmest kunne bevirkes ved, at man sendte nogle Skibe op til den nordtligte Deel af Kattegat eller Skagerak, hvilke vilde kunne forhindre al Fart fra eller til de danske Havne. Smød et saadant Foretagende vilde det nu vistnok være det Alleruheldigste, som man kunde falde paa at gjøre, at sende Pantserffibe derop. Derimod kunde man sende de hurtigseilende Skibe, som man havde, derop for at jage Fjenden bort eller for at ødelægge ham paa dette Sted. Et enkelt hurtigseilende Skib i Forbindelse med mindre hurtigt seilende Skibe vilde naturligtvis i saa Tilfælde udgjøre en ikke ubetydelig Magt, fordi det hurtigseilende Skib kunde angribe og, hvis det saa paa en eller anden Maade saarede Fjendens, kunde faae Hjælp fra de mere langsomt seilende Skibe til at erobre Fjendens, men, dersom det selv blev saaret, kunde vente Assistance af de langsomtseilende Skibe til at komme ud af sin farlige Stilling. Jeg troer, at noget Eignende vilde finde Sted i det andet af mig nævnte Tilfælde, hvor der fra Fjendens Side var Spørgsmaal om at affkære Communicationen mellem Sjælland og Fastlandet. Fjenden vilde ligeledes i dette Tilfælde være nødt til at sprede sig, og det vilde altsaa ogsaa da være af særdeles Bigtighed at kunne attackere eller overrumple Fjendens enkelte Skibe, medens de vare ffilte fra hinanden. Derfor vilde et hurtigseilende Skib som det omhandlede ogsaa i saa Fald være af overordentlig Betydning, og det vilde derhos kunne holdes ude i lang Tid; skulde man være nødt til at affee eet eller flere Pantserffibe i et saadant Viemed, vilde man derved spælle sin Hovedstyrke ganske overordentlig. Forjaavidt man endelig maa være forberedt paa den tredie Art af Attaque, den, som vilde blive Hovedangrebet,

og altsaa maa tænke sig en Overførelse af Tropper til vore Der, saa er det jo klart, at det vilde være nødvendigt jaavidt muligt at affkære eller at ødelægge Transporten af Tropper paa Søen og at forhindre Tilførsel til de Tropper, der maatte være komne over. Det vil nu let kunne sees, at, medens det var Pantserflaaden, der maatte føre den egentlige Kamp, saa vilde et Par enkelte hurtigseilende Skibe, dersom de kunde undgaae Fjendens Arigsskibe, ogsaa i saa Fald kunne foraarstaae Fjenden ganske overordentlige Ulykker ved at forfølge og angribe de Skibe, som overførte Tropperne eller Tilførslerne. Det er naturligtvis kun en Skitsering, som jeg her har tilladt mig at give, men jeg troer, at den er tilstrækkelig til at vise, at saadanne hurtigseilende Skibe som det foreslaaede altid ere af overordentlig Bigtighed for en Marine og ikke paa nogen Maade kunne undværes. — Endnu skal jeg med Fornøjelse udtale min Tanke om, hvorledes den fremtidige Advvilking vil blive. Jeg troer, at Pantserffibene vilde blive kostbarere og kostbarere, og at, efterhaanden som Artilleriet gaar fremad og Pantserene blive tykkere og tykkere, vil ogsaa Pantserffibenes Antal aftage. Jo sværere Pantserene maae være, jo større Skibene derfor maae gjøres, og jo større Capitaler der altsaa kommer til at stille i et enkelt Skib, desto færre Pantserffibe vil der blive bygget, men desto større vil ogsaa Antallet af saadanne hurtigseilende Skibe blive. Det staaer derfor i fuld Overeensstemmelse med den funde Fornuft haade med Hensyn til den nuværende Tid og med Hensyn til Fremtiden, at man lægger Bægt paa at bygge saadanne Skibe, som vi i Særdeleshed ere i stor Forlegenhed for, idet intet af vore Skibe er tilstrækkelig hurtigløbende.

Bloug: Den meget ærede Minister bebrejdede igaar min ærede Medforslagsstiller og mig, at vor Overbevissning kun var bygget paa en svag Grundvold. Det er imidlertid en Feiltagelse, som Mænd, der have særlig technisk Indsigt eller speciel Sagkundskab meget ofte begaae, at de troe, at ingen Andre end de kunne have en Overbevissning om det, der flaaer ind i deres Sag. Jeg maa gjøre den